

रजकः किं करिष्यति" पञ्चमं भावे ल्युट् । २क्षेपणे "स-
ब्रह्मचारिणोऽप्राकृतमतीते क्षपणं स्फुटतम् " भुक्त्वातोऽन्य-
तमस्वान्नममया क्षपणं त्रुहम्" मनुः कर्त्तरि ल्यु ।
:क्षपके त्रि० "चरितानि यत्र गायन्ति लोकशमलक्षपणा-
नि भक्ताः" भाग० ३।१५।७००००

क्षपणी स्त्री क्षप-कर्मणि ल्युट् ङीप् । क्षेपणायम् अमरटी०
क्षपण्यु क्षप-बा० अन्यु । अपराधे शब्दमा० ।

क्षपा स्त्री क्षपयति चेष्टाम् क्षप-अच् । १रात्रौ २हरिद्रायां च
अमरः "क्षपातमस्काण्डमलीमसं नभः" । "प्रतिक्षपं ह-
स्मर्त्तदेषु यत्र" भावः "दिनक्षपामध्यसतेव सन्ध्यां" रघुः ।

क्षपाकर पु० क्षपां करोति क्त-ट । १चन्द्रे २कर्पूरे च अमरः
किप् क्षपाकदयत् । "विशदाशकूटघटिताः क्षपाकतः" भावः

क्षपाक्षर पुंस्त्री० क्षपायं चरति चर-ट । १राक्षसे "निर्याये
च मतिं कृत्वा निधायासिं क्षपाचरः" भा० व० २८८अ० ।
स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । २रात्रि चरमात्रे त्रि०

क्षपाट पुंस्त्री० क्षपायामटति अट-पचा० अच् । १राक्षसे
"ततः क्षपाटैः पृथुपिङ्गलाक्षैः" भट्टिः स्त्रियां ङीष् ।

क्षपानाथ पु० इत० । १चन्द्रे २कर्पूरे च "क्षिप्रं क्षपानाथ इवा-
धिहृष्टः" भावः क्षपापत्यादयोऽप्यत्र ।

क्षम सहने स्वादि० आत्म०सक०वेट् । क्षमते अक्षमिष्ट अर्चंस्त
चक्षमे क्षान्तः क्षान्तः । क्षमिता क्षन्ता । "इन्द्र त्वा यज्ञः
क्षममाण मानट्" ऋ० १०।१०४।६। योनित्यं क्षमते तात !
वङ्गन् लोकान् स विन्दति" भा० व० १८३५ स्तो० । "का-
र्पण्यात् साधुभायाञ्च कुन्तो राजन् चक्षपे" भा० व्या०
१५७अ० । "क्षते रक्षेः क्षालयितुं क्षमेन कः" भावः
"कुरुस्थत्रं भीरु ! यत्तभ्योद्गृह्णोऽपि क्षमामहे"
भट्टिः । पितृ क्षमा "तेजः क्षमा वानैकान्तम्" भावः
वैदिके तु नि० क्षमति क्षमिति । इति या ।

क्षम सहने दिवा० पर०सक०सेट् शमादि० इरित् । क्षाम्यति
अक्षमत् अक्षमीत् । चक्षाम'कामं क्षाम्यतु यः क्षमी" भावः ।

क्षम न० क्षम-अच् । १युद्धे । २शक्ते, "क्षितं सहितं
रणे—काकुत्स्थं भीरु ! कः क्षमः" भट्टिः आत्मकर्म
क्षयं देहम्" रघुः "प्रियासु बालासु रतक्षमासु"
च नैष० ४क्षमावति त्रि० "अतोऽत्र शहिते, किञ्चित्
भवतीं वक्ष्माम्" कुमा० ।

क्षमता स्त्री० क्षमस्य भावः तल् । १योग्यतायां, शब्दनिष्ठे
२अर्थप्रकाशनसामर्थ्ये च "श्रुतिर्द्वितीया च क्षमता
क्ष लिङ्गसु" भट्टकारिका ।

क्षमा स्त्री क्षम-अङ् । 'बाह्ये वाध्यात्मिके चैव दुःखे चौत्यात्मिके
क्षचित् । न कुप्यति न वा हन्ति सा क्षमा परिकीर्त्तिता"
"आक्रुष्टोऽभिहतो वापि नाक्रोशेन्न च हन्ति वा ।
अदुष्टैर्वाङ्मनःकायैस्तिष्ठोः सा क्षमा मतेति" चोक्त
लक्षणायाम् तितिचायाम्, चिन्तित्तिभेदे, "आक्रुष्टोऽ-
भिहतो यस्तुनाक्रोशेन्न हनेटपि । अदुष्टैर्वाङ्मनोकायै-
स्तिष्ठोश्च क्षमा कृता" मातृसू १२० अ० । "विभा-
गशीलः सततं क्षमायुक्तोदयान्वितः गृहस्थः स्यात्
क्षमायुक्तो न गृहेण गृही भवेत् "क्षमा दया च
विज्ञानं सत्यञ्चैव दमः शमः । अध्यात्मनिष्ठता विज्ञानं
ज्ञानमेतद् ब्राह्मणलक्षणम् । विगर्हातिक्रमो हिंसाव-
न्धवधात्मनाम् । अन्यमन्युसंस्त्यानां देषाणां वर्जनं
क्षमा" ब्रूम १०१४अ० । २भूमौ च । अमरः । क्षान्तौ
अव्य० क्षमरा० । पृष्ठे० क्षाम् क्षमा क्षामि क्षामा
दत्यादयोऽपि निघ०क्षमायां धवायां "क्षामं तुभ्यं ह क्षा
अणु क्षत्तं महना मनप्रत द्यौः" ऋ० ४।१७।११ "द्वौ-
र्षाज्जनिमन्त्रे जत्क्षाः" ४।२२।४ "अजो न क्षां दा-
धार पृथिवीम्" ऋ० ४।६।७।५ "क्षान् दासायोपवर्हणी कः"
१।१७।४।६ "सुष्टुद्रयो वर्तते यक्षमि क्षाम्" १।१८।२।२
"दिवि क्षमा च" ५।५२।३। "क्षमा मन्त्रहे रपो विश्वं
नो अस्तु भेषजम्" अथ० ६।५।७।३ "अधिकमि विषरूपं
यदस्तं" ऋ० ७।२।७।३ "अग्निर्यद्रोधति क्षमि" ऋ०
४।४।३।६। "स परिक्रात्वक्षमा क्षो दिवश्च" १।१००।१५
"द्यावाक्षामा" ऋ० १।६।६।५ "तुरगरसयति नैततौरः
क्षमा" ट० २० उक्ते शत्रयोदशाक्षरपादके छन्दोभेदे स्त्री
"गुर्गा शिवा क्षमा धात्री स्वाहा स्वधा" नमोऽस्तु ते"
४इत्युक्ते दुर्गाशक्तिभेदे प्राधिकासहचरीभेदे "मया
पूर्वन्तु त्वं दृष्टो गोप्या च क्षमया सह" "क्षमा देहं
परित्यज्य लज्जया पृथिवीं गता" ब्रह्मवैपु० प्रह-
तिखं० ६अ० । ६खदिरे राजनि०

क्षमाज पु० क्षमातोजायते जन+ङ ५त० । १मङ्गले २नरवातुरे
३भूजातमाने त्रि० क्षमाजातादयोऽप्यत्र

क्षमादंश पु० क्षमायाः दंश इव । शिम्बुहृत्ते राजनि०

क्षमापि क्षमं क्षमान्वितं करोति क्षम-ण्यच् सया० पुक् दी-
र्घञ् । क्षमापयति ते अचि(च)क्षमापत् त क्षमापयाम्-
बभूव आस चकार चक्रे । "तन्निमित्तं ब्राह्मणं क्षमा-
पयति हेतुवचनोक्तम्" ङा० उ० भा० । "क्षमापय महाभागं
ततः शान्तिर्भवत्प्रति" भाग० ६।४।५२ स्तो०